

Izloži vsak četrtek in velja s poštno vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 25 din., pol leta 12.50 din., četrta leta 6.50 din. Izven Jugoslavije 46 din. Naročnina se pošlje na upravištvu "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru, Koroška cesta 5. Člani se dopišlje do odlovedi. Naročnina se plačuje v naprej. Telefon interurban 31. 113.

Posamezna številka stane 1 din.

Polnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta 5. Člani se ne vračajo. Upravištvu sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezapriete reklamacije so poštnine prosile. Čekovni račun poštnega urada Ljubljana št. 10.603. Telefon interurban 31. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

16. številka

MARIBOR, dne 5. aprila 1923.

57. letnik.

Katoličani!

Velikonočni kresovi nam goré že petikrat v osvobojeni domovini ter nas vabijo k duhovnemu vstajenju, prerobenju in novemu življenju. Ob teh velikonočnih ognjih vas vabimo na

katoliški shod v Ljubljani,

ki nam naj bo velikonočni ogenj, oznanjajoč duhovno narodno vstajenje, pravno narodno prerobenje ter novo in srečno narodno življenje.

Dne 31. avgusta 1922 je preteklo 30 let, odkar se je zaključil I. katoliški shod v Ljubljani in dne 27. avgusta t. l. bo minulo 10 let od zadnjega ljubljanskega katoliškega shoda. Globoke brazde je začrtal I. katoliški shod na njivo slovenske kulture ter verskega in socialnega življenja; bogata semena so posejali naslednji trije ljubljanski shodi. Vzklilo je iz njih lepo, krepko se razvijajoče katoliško gibanje.

Krvava burja svetovne vojne je ulomila to nežno cvetko, je razrahljala in deloma uničila marsikatero versko, pravno in kulturno vrednoto. Doba po svetovni vojni nas je postavila z novo državo v celo nov položaj.

Da zopet mogočno dvignemo prapor svoje katoliške zavesti ter si ustvarimo smernice za novo kulturno delo v bratski slogi s svojimi novimi sodržavljani, za to vas kličemo na V. katoliški shod v Ljubljani, ki se bo po inicijativi presvetlega gospoda knezoškofa dr. Antona B. Jegliča vršil

od 25. do 28. avgusta t. l.

Potrebo katoliških shodov živo čutijo vsi katoličani po celi Jugoslaviji. Zato se je vršila v zadnjih treh letih že cela vrsta manjših shodov v tej ali oni obliki.

Bratje Hrvati so priredili meseca avgusta lanskega leta v Varaždinu pokrajinski evharistični shod, katerega smo se udeležili tudi Slovenci. Ker je ta shod sijajno uspel, je zaželel in povzročil gospod nadškof dr. Anton Bauer, da se obhaja 18. in 19. avgusta t. l. v Zagrebu evharistični kongres za vse katoličane v naši državi. Slovenci z veseljem pozdravljamo ta kongres in se ga bomo udeležili v kar mogoče velikem številu; zasigurana nam je že posebna cerkev, kjer bodo verske pobožnosti vršili slovenski duhovniki. Mi smo Hrvatom hvaležni za priliko, da moremo prihiteti na veličastno manifestacijo verske skrivnosti, ker se dobro zavedamo pomena takega javnega izraza verske misli.

Slovenci pa smo že dovršili veliko predpriprav za katoliški shod v Ljubljani. V poletnih mesecih se je obhajalo veliko pokrajinskih katoliških shodov na Kranjskem. Lansko leto so se vršili enaki shodi na različnih krajih po Štajerskem in na koroški meji. Ti pokrajinski shodi so se povsod obnesli nad vse pričakovanje dobro. Kot naravni zaključek teh pokrajinskih shodov pa bo letos katoliški kongres v Ljubljani.

Ker je slovenski narod na predlanski in lanskimi katoliških shodih pokazal smisel za ka-

toliški idealizem, za to bo udeležba slovenskega ljudstva na V. katoliškem shodu v Ljubljani gotovo mogočna. Prepričani smo tudi, da bodo Hrvati in drugi katoličani iz cele Jugoslavije prišli v velikem številu na ta kongres. Posebej upamo na prihod naših bratov iz Koroške, Goriške, Trsta in Istre, če jim bodo le razmere dovoljevale. Na shod pričakujemo istotako številne zastop. iz Čehoslovaške, Poljske in Francije, ki so se nam že dozdaj pridruževali kot ljubi gostje ob enakih prilikah. Nadejamo pa se tudi gostov iz Švice, Belgije in Nizozemske ter zastopnikov našega naroda v Ameriki.

Zakaj nam je katoliški shod v sedanjih razmerah prav posebno potreben?

Vojna in njene posledice so zadale našemu narodu globoke rane. Gospodarske težave nas pritiskajo k tlom. Razredni boji povzročajo socialno razkrojenost. Slabi življenjski pogoji nam povzročajo resne skrbi za bodočnost. Še bolj opasna, ko gospodarska nevarnost pa je za naš narod razravanost v pojmovanju in udejstvovanju krščanske moralne načel. Povsod nam reži nasproti goli materijalizem, nebrzdano uživanje po »željenju oči, mesa in napuhu življenja.« Pojema volja za vestno izpolnjevanje dolžnosti, avtoriteta ne uživa dolžnega priznanja in spoštovanja. Vse to razjeda narodno telo in izpodkopava narodne moči. K ozdravljenju teh razmer nam more pomagati le vera s svojimi kamenitimi tablammi deseterih božjih zapovedi. Socialno ne moremo dvigniti naroda brez poboljšanja njegovega duševnega, moralnega stanja. Oživetiti se mora zopet vera v Boga in v odgovornost pred Bogom, okrepiti se mora krščanska ljubezen do bližnjega, udušiti poganška sebičnost ter užgati v srcih plamteča božja ljubezen. Krščanska svetost v zakonu in družinsko življenje mora zopet vzcveteti, se poglobiti, ukoreniniti v vseh plasteh našega naroda.

V luči sv. vere hočemo o vseh teh nalogah premišljevat in sklepati o primernih sredstvih za *pravni prepoved našega ljudstva, za obnovev krščanskega družinskega življenja, za okrepitev socialnega blagostanja.* Z vidika našega katoliškega naziranja hočemo pregledati in urediti naše *vzgojne in kulturne organizacije*, si želimo pojasniti vprašanja, nazore in potrebe modernega sveta na *polju znanosti in umetnosti.*

Vsa naša prizadevanja pa ostanejo brez pravega uspeha, ako nimamo krščanskih šol. Pripravljajo se šolski zakoni za celo državo. Katoliški starši, ki so odgovorni pred Bogom za častni in večni blagor svojih otrok, imajo kot davkoplačevalci pravico in dolžnost zahtevati od države za svoje otroke le take šole, kakor jih za vzgojo katoliške mladine Cerkev predpisuje po svojem pravu. Bog, Cerkev in starši imajo svoje neoporne pravice do otrok. Bilo bi brezvestno nasilje,

ako bi kaka svetna oblast izruvala to, kar je očetovska hiša posadila v mlada nežna srca. Katoliški shod je poklican, da povzdigne mogočno svoj glas v šolskem vprašanju ter izdela načrt za naše šolstvo, ki ne sme biti brez Boga in brez versko-nravnega vzgoje.

V državni politiki je na dnevnem redu razmerje med Cerkvijo in državo. V veliki meri je odvisna usoda našega naroda in usoda naše države od tega, kako se reši to vprašanje. Ne zahtevamo za katoliško Cerkev nikakih predpravic. Zahtevamo pa svobodo, da lahko neovirano vrši svoj božji poklic. In kakor ves naš katoliški shod ni naperjen proti kakemu drugemu veroizpovedanju v naši državi, tako tudi pri razmerju med Cerkvijo in državo ne zahtevamo več, pa tudi ne manj, kakor priznavamo drugim veroizpovedanjem, namreč: *svobodo in enakopravnost.*

Katoličani! Velike so naloge in svet pretresujoča so vprašanja, ki nam jih nudi novi čas in nova država.

Zato vas vabimo na V. katoliški shod v Ljubljani, da jih spoznamo in jih skušamo rešiti z združenimi močmi.

Vabimo vas, da si skupno nabereimo novih moči in novih nagibov za spolnjevanje svojih krščanskih dolžnosti v zasebnem in javnem življenju.

Vabimo vas, da pokažemo svoj katoliški verski program, svojo zvestobo do Cerkve, svojo požrtvovalno ljubezen pri delu za koristi naroda in procvit države.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1923.

Za Pripravljalni odbor za V. katoliški shod v Ljubljani:

Univ. prof. dr. Matija Slavič
kot predsednik.

Univ. docent dr. Janez Fabijan
kot tajnik.

Odvetnik dr. Janko Brejc
kot načelnik odseka za cerkvenopolitična, politična in narodna vprašanja.

Kaplan Jernej Hafner
kot načelnik odseka za zunanje priprave.

Kanonik Ignacij Nadrah
kot načelnik odseka za šolsko vprašanje.

Profesor-knjižničar dr. Josip Puntar
kot načelnik odseka za prosvetne organizacije.

Profesor Bogumil Remec
kot načelnik finančnega odseka.

Univ. prof. dr. Josip Srebrnič
kot načelnik odseka za versko življenje in pravni prepoved.

Konservator dr. Fran Stelé
kot načelnik odseka za slovstvo in umetnost.

Univ. prof. dr. Josip A. Ujčič
kot načelnik socialnega odseka.

Politični ogled

DRŽAVA SHS.

Ker so se prečanski kraji, izjemši Vojvodino z ogromno večino izrekli za spremembo vidovdanske ustave, je položaj zelo zaostren in mora se odločiti, ali se vlada s Hrvati in Slovenci sporazume ali pa hoče nadaljevati svojo politiko proti Hrvatom in Slovencem. O svojih namelih se vlada še ni izjavila, za to so pa tam glasnejši vladni listi in pa razni spletkarji. Eni govorijo o amputaciji ali odcepitvijo Slovenije in Hrvat-ke, drugi hočejo vojaško diktaturo, tretji pa hočejo

poskusiti z novimi volitvami. Odcepljene kraje naj bi držla srbska vojska tako dolgo zasedene, dokler se ne bi odtegnila vsa prometna sredstva, izpraznili uradi in celo dinarski bankovci pobrali. Odcepljeni kraji bi se prepustili svoji usodi in Srbi računajo, da bi bilo to Italijanom zelo dobro došlo in da bi v zahvalo podpirali Srbe glede zahtev v Albaniji in Solunu.

S takimi nakanami se borijo v Beogradu pod vplivom protislovenske politike iz Bukarešte in Rima, ki se boji velike in močne slovanske zveze na jugovzhodu Evrope.

Ministrski svet je razpravljal o izvedbi zakona o obliči oblastni upravi in pa o tem, kateri posli pokraj-

skih uprav naj se prenesejo na velike župane. Posvetovanje se bo še nadaljevalo.

Jugoslovani, ki so bivali na Orgskem in so optirali za našo državo, so se že doselili na naše ozemlje, tu pa ni bilo prav nič pripravljeno za njih sprejem. Optanti so se radi tega zbrali v Beogradu k posvetovanju, kako naj bi složno nastopili za svoje pravice ter prisilili vlado, da izpolni dane obljube.

Tudi invalidi pripravljajo spomenico, da jo pošljejo mednarodnemu invalidskemu zboru v Belgijo s pritožbo nad zanikrnostjo naše vlade glede invalidskega vprašanja.

Vladni listi se radi tega hudujejo in mlatijo, da bi

morali bedni invalidi hvaliti zanikerno vlado, ki jih že štiri leta pusti brez pomoči.

BOLGARIJA.

Koncem pretečenega meseca je bila v Sofiji izrečena obsodba nad ministri, ki so Bolgarijo ob strani Nemčije gnali v svetovno vojno. Poprej je bilo ljudsko glasovanje, ki je izreklo z ogromno večino, da so obtoženci krivi. Šest jih je obsojenih na dosmrtno ječo, drugi pa na 15 do 5 let. — V Bolgariji se pripravljajo državno zbornske volitve in se pričakuje zopet zmaga zemljoradnikov.

ZASEDENO PORUHRJE

je torišče vedno hujših izgredov. Na veliko soboto so francoski vojaki streljali v tisočglavo množico, ki se je zbrala povodom revkizicije avtomobilov v Kruppovih tovarnah v Essenu.

Slovo + dr. Verstovška.

Na veliki petek ob 2. uri popoldne se je vršil pogreb blagopojnega dr. Verstovška izpred njegove hiše na pobožko pokopališče. Verstovškov pogreb je bil gotovo največji, kar jih je videl Maribor pod Jugoslavijo. Številna udeležba pri pogrebu je dokazala, kako čislani in priljubljeni so bili pri vseh Slovencih.

Pogreb je vodil mariborski stolni prošt dr. Matek ob številni asistenci duhovščine. Pred hišo se je poslovil od rajnega mariborskega župana Grčar, ki je v lepih besedah naslikal rajnega kot onega moža, ki nam je otel Maribor in Slovenske gorice v onih važnih in težkih časih ob preobratu. Po županovem nagovoru se je začel sprevod. V sprevodu so bili v častnem številu zastopani Orli z zastavami in župani iz vseh delov Slovenije. Krsto rajnega so spremljali Orli, zastopniki rojstne občine pokojnikove in zastopniki občin, katerih častni član je bil rajni.

Blagopojnega je spremljal na zadnji poti tudi škof Karlin, najvišji zastopniki vlade, ljubljanske visoke šole, vsi poslanci naše stranke, vodstvo SLS, predstavniki vojaške oblasti, zastopniki vseh uradov, družtev, občin in mnogoštevilni pokojnikov prijatelji. Po končanih pogrebnih obredih se je poslovil od rajnega ob odprtem grobu dr. Korošec. Naš voditelj dr. Korošec je v kratko ganljivih besedah povdral o blagopojnem sledge:

Noben zvonovi ne zvonijo danes, ki bi oglašali svetu, da polagamo zaslužnega sina slovenskega naroda v grob. In vendar gre od vasi do vasi, od mesta do mesta, žalostna vest: Ah, naš zvesti prijatelj in dobitnik prof. dr. Karl Verstovšek, si legel k večnemu počitku.

Ob Tvojem grobu, dragi Verstovšek, žalujejo vsi oni, katerim si tako rad pomagal, kadar so prihiteli k Tebi v stiskah in nadlogah. In prihajali so v dolgih vrstah in Ti jih nisi nikdar vprašal, od kod so in kam gredo. Pomagal si jim, ker si bil Ti plemenit in oni potrebiti.

Ob Tvojem grobu plakajo danes tudi Tvoja žena in Tvoja deca. Videli smo, najtežje si se ločil od njih. Z veliko skrbjo in žalostjo je ravno zadnje dni Tvoje umirajoče oko počivalo na Tvoji očetli, ki jo zapuščaš osamljeno, deloma še nepreskrbljeno, od katere se najmlajši še niti ne morejo zavedati, kako neskončno dobrega očeta jim bodo danes pogrebi zagreli v hladni grob.

Ob Tvojem grobu stojimo v nemi žalosti Tvoji prijatelji, ki smo izgubili s Teboj zvestega, poštenega, nadarjenega druga in sodelavca.

Ob Tvojem grobu pa žaluje danes tudi ves slovenski narod. Veliko si mu dal. Sicer si bil ubog celo življenje, ubog si umrl, in dolгови gledajo za Teboj v grob. A vendar si bogato dajal celemu slovenskemu narodu. Zajemal si iz bogastva svoje duše, zajemal iz svojega velikega, izredno dobrega in plemenitega srca. — Mladini si bil učitelj, narodu si bil voditelj v politiki, kulturi in gospodarstvu.

Zemlja, v katero Te danes polagamo, je zemlja, ki si jo s preudarno odločnostjo in pogumnostjo ohranil slovenskemu narodu. In prvi organizaciji slovenskega šolstva v naši državi si bil Ti oče, kar bo naša kulturna zgodovina na veke hvaležno zabeleževala, četudi je sedanjost o tem molčala.

Dragi Verstovšek, mi se sedaj poslavljamo od Tebe in ko bodo prve grude zemlje padale na Te, bomo zapustili Tvoj grob. Ne iz nevalečnosti, nego ker moramo naprej za svojimi cilji. A to Ti obetamo, da bomo na svojih potih nosili Tvoj velik vzgled seboj:

Ljubili in delali bomo do zdanjega vzdihali za svoj dragi slovenski narod!

Slava Verstovšekul

V imenu Orlov je naglašal zasluge rajnega za Orlovstvo dr. Basaj iz Ljubljane. Ko je izpela Glasbena Matica nagrobno, smo se vsi ginjeni poslovili od rajnega, ki nam je bil prijatelj, politični, gospodarski in kulturni voditelj.

Počivaj v miru blaga slovenska duša in mi vsi, ki smo poznali Tvoje, za Slovenijo tolikanj požrtvovalno delo, Ti bomo ohranili trajen spomin hvalečnosti.

Tedenske novice.

Kako si naročim «Slovenskega Gospodarja»? — Kupim si pošto nakaznico in jo takole izpolnim: Napišem naslov: «Upravništvu «Slov. Gospodarja» v Mariboru.» Tam, kjer se zapiše znesek, pa zapišem svoto za celoletno, polletno ali četrtletno naročnino. Na rob zapišem natančno svoje ime, stan, bivališče in pošto,

na katero mi naj upravništvo pošilja «Slov. Gospodarja.» Da ne bo pomot, napiši, ali si nov ali star naročnik. Na nakaznico prilepiš potrebne poštne znamke in tako izpolnjeno nakaznico izroči poštnemu uradu. Po-trdilo ali receptis pa dobro spravi.

Vabimo še enkrat somišljenike Slovenske ljudske stranke, oziroma Kmetijske zveze, na veliki političen shod, ki se vrši prihodnjo (belo) nedeljo, dne 8. aprila, v Mariboru na velikem gostilniškem vrtu pri Gambri-nu. Na shodu govorijo novoizvoljeni poslanci naše stranke. Pred shodom bo za udeležence, ki ne morejo doma v cerkev, v cerkvi sv. Alojzija na Glavnem trgu sv. maša. Po sv. maši (ob pol 11. uri) skupen odhod na zborovališče. Prosimo zaupnike in somišljenike iz mariborskega okrožja, da se udeležijo tega shoda v velikem številu.

Mnogo naših volilcev je bilo pri volitvah dne 18. marca izpuščenih iz volilnih imenikov. Opozarjamo zaupnike naše stranke in prizadete volilce, da si zabele-žijo vse nedostatke. Ko se bo vršila poprava imenikov ali reklamacije, naj zahtevajo svoj vpis v imenik. Pro-simo gg. župane, da si tudi oni zabeležijo pomanjkljivost volilnih imenikov.

Lep nauk iz volitev. Na Štajerskem bi dobili še en — trinajsti mandat — ako bi Radič zaostal za okroglih 200 glasov. Slovenci bi bili s tem dosegli ono število mandator, ki jih po postavi sploh zamoremo. Tukaj imate dokaz, koliko pomeni včas le par glasov. Črpaj-mo iz njega nauk, da je treba v vsakem slučaju spraviti vse na volišče!

Gradnja nove državne ceste od St. Ilja ob Muri proti Apaški kotlini je razpisana. Licitacija se vrši dne 28. aprila t. l. pri gradbeni direkciji v Ljubljani.

Marija Snežna, ali kakor se voliše uradno imenuje Nova cerkev, zasluži res priimek «Nova». Prej naj-bolj samostojna, je zdaj docela pretvorjena v SLS. Pri-pomogli so k temu lepo obiskani shodi gg. Roškarja in Zebota, nekaj pa tudi g. Retzerja, ki je prišel s svojo trobo v nedeljo pred volitvami k nam trobit. Postavila sta se poleg cerkve in troba je kričal in mahal. Gospod župnik jima je rekel, da nimata pravice na cerkvenem posestvu zborovati. To mu je dalo povod, da je toliko huje razgrajal nad popi. Kolikor gršo gnojnico je raz-lil na nje, toliko lepše je pobožal Retzer svojo gladko lice. Tako so spoznali tudi tisti, ki naših poslancev niso prišli poslušati, da v Samostojni ni druge modrosti ka-kor gnojnica; zato so ostali 18. marca ali doma ali pa so volili z nami. Tako sta tudi oba varuha njihove škaltje odpovedala. Pri Kukovčevi škaltji je sedel ne-kaj časa g. Bregant, ko pa je videl, kako so v tisti luku-nji vsi stiskali svoje pesti, je čez nekaj časa rekel — «schlechtes Geschäft», vzel klobuk in šel. Da je prišlo v šesto škaltljo toliko kroglic, so krivi volilci iz sosednih krajev in je upnaje, da prihodnjič ne bodo imeli več vzroka za to, da pa smo tako krasno zmagali, se imamo največ zahvaliti modremu, vztrajnemu in požrtvoval-nemu delu našega gospoda župana Karla Šumandl.

Nekaj od St. Janža na Dravskem polju. Kakor smo zvedeli, je v rajni «Kmečki vasi» neki Dobnikov pri-ganjač, ki je gotovo z zloglasnim učiteljem Jarcom v najbližji žlahti, napadel nas šentjanske fante, zlasti Orle, ter očita surovosti in Bog ve, kaj vse, in da nas vseh ter hudodelstev učil g. župnik. Mi sebe in g. žup-nika ne bomo branili nasproti podlemu obrekovalcu v «Kmečki vasi», ker bi to bilo pod našo častjo. Mi g. Jarcu, ki je celo učitelj in vzgojitelj naše mladine, po-vemo samo to: Tako surovega, pobalinskega in neote-sanega fanta med nami ni (dasi imamo tudi svoje sla-bosti), kakor ste vi. Da ne bodete vi in vaša sestra Dob-nikova žena rekli, da «Gospodar» laže, vam pokličemo v spomin samo nekatera vaša pobalinska dela ter vas vprašamo: Ali ni surovo, neotesano in pobalinsko, med nedeljsko službo božjo vpričo fantov s cerkve in druge stene trgati lepake, kar ste vi storili na drugo adventno nedeljo? Ali niste v gostilni pri Sv. Martinu šli s pa-lico nad drugega gosta in hoteli povzročiti pretep? To je menda oliko sokolskih učiteljev! Ali niste na cesti kamenja metali za tujimi kokšmi? Res, klobuk dol pred tako fajn nastopom. In kako grdo ste preklinjali in klafarsko ostudno govorili v gostilnah in drugod! In če župnik ne bi vsega storil, kakor vam dopade, pa ste rekli, da bi šli v farovž in ga vstrelili. Ako vam to ni dovolj, še lahko postrežemo z večimi dokazi. Zato pometite prej pred svojim pragom! Zakaj hodite na solnce, če imate maslo na glavi? Mi fantje pa se zares čudimo, da se še najdejo možje in fantje, ki se od ta-kega mladega učitelja-petelina, ki se je proslavil že s tolikimi pobalinstvi in surovostmi, dajo ponižno voditi in komandirati.

Novice od Sv. Bolfenka v Slov. gor. Na veliki pe-tek je zgorela posestniku Francu Bezjaku v Bišu hiša s hlevom in drvarnico; ogenj je nastal vsled gorečih saj iz dimnika in v trenutku je bila vsa slamnata stre-ha en sam veliki plamen. Hitro prihiteli sosede so pre-drli leseno steno in s tem rešili pohištvo, obleko in ži-vino. Dobri sosedje so vzeli tudi pogorelečo družino pod svojo streho. — Na dan volitev smo pogumno ko-rakali v Črmlenjak in k Sv. Urbanu, kamor so nas razdelili. Zjutraj je še gosposki avtomobil po celi okraj ni cesti trosil vabila srbske radikalne stranke; pisana so bila v obliki pastirskega pisma. Seveda pri nas vsak otrok ve, da v Mariboru še nimamo škofa, ki bi nam pošiljal za volitve pastirska pisma; zato se je pač vsak smejal tej srbski hinavščini in volil po svoje pošteno, slovensko in krščansko. Tako je prav! — Prazna vera je v naših krajih še precej razširjena in ta «špase» ni poceni. Prišli so cigani in takoj začeli ljudem po črtah na roki razlagati skrivnosti njihove prihodnosti in računali vsakemu za svoje laži po 10 K. Ne vem, če bi jih dobil iz njih kdo drugi, če bi se tako lepo prosil;

ciganka jih je zaslužila v par minutah in si potem ku-pila kavo in sladkor. Še hu, e se je godilo neki ženi. V hišo je prišla neznana ženska in ji rekla, da ji bo ozdravila bolnega otroka; sam onaj prinese od babice ruto. Kaj bi mati ne storila za svojega otroka? Res gre, ako bi vendar kaj pomagalo; ženska pa je med tem od-nesla vso njeno in možovo obleko. Pravo spoznanje pa pride rado prepozno; toda praznoverja gotovo še ne bo konec. — Prihodnjo nedeljo bo za nas velik praznik: dobimo pet novih zvonov. Zato odložim zdaj pero, ker že čakajo druge skrbi.

Novice in zanimivosti od Sv. Benedikta v Slov. gor. Teden pred volitvami je v naši župniji smrt kosila mla-de ljudi. Dne 12. marca smo pokopali 21 letnega mla-denika Janeza Senekar iz Ročice. Pred 17 leti je umrl njegov brat, šestosolec Rudolf. Oba je pokosila jetika. Počivata v skupnem grobu. Janez je bil dober mlade-nič, ljubil je posebno petje in podpiral je naše organi-zacije. Za to so mu tovariši-pevci zpeli ganljivo nagrob-nico. — Dne 15. marca smo zagreli k zadnjemu počit-ku 21 letno družbenko Marijino, Elizabeto Bratuša iz Ihove. Umorilo jo je pljučnica. Bila je vesela svojih staršev. Mnogoštevilne družbenice so jo spremljale na zadnji poti. — Dne 17. marca pa je bil pokopan 29 let-ni Jožef Ježovnik iz Benediškega vrha. Ob veliki po-vodnji v začetku marca je šel v Maribor po invalidno podporo radikalcev, ob kateri priliki se je končno pre-hladil. Nekaj dni je agitiral za radikalno stranko zlasti po Negovi in plačeval za glas po 120 K. Vsled prehlada mu je vrat silno otekel in ga je otok zadušil. Rajni Jože je bil žalostna žrtev nespametne radikalne agitacije. — Naša župnija se je izkazala na vseh voliščih. Doma smo dali SLS 308 glasov, demokrati so dobili 4 glase, 5 glas je bil komisarjev, eden volilec je pomotoma glasoval za Novacana, sedem škaltljic pa ni dobilo nobene kroglice. Od 358 volilcev jih je volilo 314, 1 je prej umrl, trije so bili pri vojaki, 12 bolnikov ni moglo iti, 6 volilcev pa je odsotnih od doma, le 17 volilcev je ostalo doma, ki bi bili lahko še prišli. Na ta izid smo ponosni. Slava zavednim volilecm! Vedno tako, tudi v bodoče!

Volilni izid pri Sv. Lovrencu in pri Sv. Andražu v Slov. gor. Pozno smo izvedeli končni izid glasovanja na teh dveh voliščih, zato ga priobčujemo šele sedaj. S ponosom povdarjamo, da spadata ti dve volišči med naše najboljše. Razmerje glasov je bilo sledeče: St. Lov-renc: 1. 5, 2. 194, 3. 3, 4. 13, 5. 0, 6. 0, 7. 8, 8. 3, 9. 0, 10. 2. St. Andraž: 1. 5, 2. 327, 3. 1, 4. 29, 5. 2, 6. 3, 7. 0, 8. 0, 9. 1 in 10. 3.

Kako sodijo o «Slovenskem Gospodarju» v Mace-doniji. Prejeli smo sledeče pismo: «Častno upravništvo «Slov. Gospodarja»! Ze veliko let se je čital «Slovenski Gospodar» v moji hiši doma, priljubljen se mi je tako, da ga niti v tujem svetu nisem hotel pustiti; kakor že is-kren človek pride dostikrat v težkoče, tako tudi ta list ni vsem po godu. Ker je resnično pisal prvo o vojaki, pa pozneje o drugih državnih interesih, so mi list pre-povedali čitati, a vkljub temu sem ga hotel imeti po-sebno, ker so me volitve najbolj zanimale. Radi tega si naročim list na drugo ime tako, da ne pride mojim predstojnikom v roke. A glej, zvedeli so za to, ter me kaznovali z 20 dni pritvora. Vem, da je nam vojakom prepovedana politika, zakaj vendar pustijo potem «Jutro», «Balkan» in dr. v kasarno. Ker je, kakor vidite, precej nevarno, «tukaj se lahko zgodi vse mogoče in nemogoče», vas prosim, da mi časopis «Slov. Gospodar-ja» ne pošljete več, temveč poklonite ga do kraja naroč-nine enemu zavednemu Slovincu. Kadar se vrnem v ljubo mojo Slovenijo, katero sem še le tukaj v Macedo-niji začel prav ceniti in ljubiti, bom naročil «Gospodar-ja» zopet in ostal zvest njegov naročnik.

Prihodnji petek zvečer ob pol 8. uri se vrši teden-sko predavanje Slov. kršč. soc. zveze. Pridite zopet v obilnem številu.

Nesrečni cestar je Majhenič Ivan iz Bohove pri Mariboru. Pred Božičem so mu ukradli neznani tatovi svinjo, pretekli četrtek popoldne med 4.—5. uro pa mu je avto povozil dva prašiča. Avto je vozil s tako brzino, da se ni mogla ugotoviti številka.

Brezobzirni avtomobilisti povzročajo zopet veliko nesreč in škode. Opozarjamo vse čitatelje, da je lastnik avtomobila in šofer odgovoren za škodo, ki jo napravi. So sicer nekateri pošteni avtomobilisti, ali velika ve-čina je brezobzirna in zato opozarjamo čitatelje, naj v slučaju škode telefonirajo na daljne kraje, recimo: Ptuj, Maribor, Celje, da policija ali žandarmerija ugo-tovi lastnika in šoferja.

Smrtno se je ponesrečil. Iz Strmece pri Veliki Ne-delji nam poročajo: Na Velikonoč popoldne se je smrtno ponesrečil pri streljanju sedemnajstletni Jožef Ko-ren. Bil je ključavničarski vajenec v Ormožu in si je smrtno orožje, mali topič sam napravil. Nesreča seveda drugih ne bo spametovala.

Pri Sv. Andražu v Slov. goricah je dne 25. marca umrla mati tamošnjega g. župnika Škofa. Blagi pokoj-nici svetila večna luč, sorodnikom pa naše sožalje.

Umrl je v Cirkovcah na veliki četrtek Matija Kor-že, posestnik, gostilničar in mesar, ter bil pokopan na velikonočno nedeljo. Bil je dolgoletni naročnik «Slov. Gospodarja». N. v m. p.!

Iz Celja. Celjska «Nova doba» toči solze po krog-ljicah, ki so šle mimo prve škrinice ter zdrčale v 6. Ali je to cemerjenje upravičeno, ali ne, sodimo iz nasled-njega. Gospodje okoli «Nove dobe» hočejo nemčurje, samo, da nimajo klerikalci preveč pristašev. — V pod-jetju, v našem podjetju okoli «Nove dobe» je bil Slove-nec. Spodile ste ga, ker ni hotel piskati v isti rog, kakor vi. V drugem slovenskem podjetju, republikanskem, so ga kljub njegovi spretnosti tudi odpustili, ker ni hotel biti republikanec. Preostala mu je, ker ni hotel od gladu umreti, edina pot: Udinjati se nemškemu kapitalu. —